

Vaša riječ neka bude: Da - da, ne - ne! (usp. Mt 5,33-37)

23.10.2018 08:42

Mi mladi nalazimo se u vremenu kada trebamo odabrati naše životno zvanje i donijeti razne druge odluke. Već smo prošli put spominjali pitanje smisla naših odabira. Dati se voditi Smislom u našim životima nužno je da bismo u životu birali ono što nas čini sretnima i svetima. Vrlo bitna stvar u našim odlukama jesu i limiti ili granice kojih ćemo se ovaj put dotaknuti. Često nam se čini teškim i dosadnim slušati da mnogim stvarima u životu moramo reći „ne“. Čini nam se kao da nam netko uzima našu slobodu, pa se onda pitamo jesmo li mi doista slobodni kako nam govore? Što znači da je čovjek slobodan ako mora toliko puta reći „ne“ nekim stvarima?

Upravo time i jest slobodan!

Zamislimo jednu zdravu obitelj – mamin i tatin „da“ znači svakodnevni „ne“ svim drugim opcijama u životu. Njihovi „da“ i „ne“ stvaraju ozračje ljubavi i otvaraju se životu. Zar nije ovo prekrasan primjer koji živo prikazuje ljepotu i snagu naših „da“ i „ne“?

Jedno „da“ ne vrijedi ako uz njega ne stoji odgovarajući „ne“. Isto tako jedno „ne“ bez određenih „da“ nema smisla. Čovjek ne može bez određenih granica. Bez granica on gubi identitet. Moje granice čine mene onim što jesam. Zanimljiva je ona usporedba: Kada mi netko kaže da nacrtam Hrvatsku, onda crtam njezine granice. Crtam gdje Hrvatska završava. Je li to Hrvatska? Da, upravo tako ju određujemo, to je njezin identitet. Sa čovjekom je slično. Svakim danom odabiremo neke stvari iznova, a druge izbjegavamo – činimo granice koje su nužne. Tako i kada biram životni poziv, onda biram jedno „da“ sa mnogim „ne“.

„Da“ – svojoj supruzi, jest „ne“ svim ostalima.

„Da“ - svećeništvu i celibatu, jest „ne“ - svim ostalim ponudama. Ovdje je dobro ponoviti da celibat nije samo jedan veliki „ne“, nego on ima i svoj „da“ koji mu daje smisao. Kada bi on bio samo puko odricanje od bračnoga života bez svoga smisla u samome sebi – onda bi bio besmislen i time neizdrživ. Treba se prisjetiti da svrha i smisao nisu samo od ovoga svijeta, nego su dio Kraljevstva Božjega.

Tako ljubav nosi i „da“ i „ne“ – na različite načine.

Sada naši „ne“ ne izgledaju više tako okrutno i sputavajuće. Oni su samo pratnja našem „da“ koje tek zajedno s njima ima punu snagu.

Ako nam ikada bude nedostajalo snage za odluke, onda se trebamo prisjetiti da je svatko on nas jedno Božje „da“. Bog je rekao „da“ baš za mene. Stvorio je mene, baš ovakvog kakav jesam, ljubi me i ima točno određeni plan sa mnom. Nastojmo otkriti taj Božji plan i neka svi naši „da“ i „ne“ budu jedno veliko „da“ Gospodinu!

D. Markić